

mente ceramice provenite de la vase sau sfeșnice din secolele XVIII—XIX. Stâlpii din lemn fac parte din fostul parapet al malului stîng al Dîmboviței ce curgea atunci pe albia veche ce ajungea în apropierea hanului.

CRISTIAN ȚICO

Sectorul Piața Unirii

Amplele lucrări pentru amenajarea stației și pasajului din Piața Unirii au afectat o zonă largă, din cuprinsul căreia au fost recoltate mai multe materiale mărunte (fragmente ceramice, pipe din lut ars de proveniență orientală, etc.).

Menționăm în mod deosebit un fragment de fus de coloană lung de 0,98 m. La partea superioară este simplu, ușor tronconic. La cea inferioară fusul prezintă un brîu din frunze de acant.

Databilă în sec. XVII—XVIII, piesa trebuie pusă în legătură cu casele lui Preda din Brîncoveni.

Manifestare reprezentativă pentru arta construcțiilor fazei anterioare lui Constantin Brîncoveanu, coloana nu era montată pe vre-un zid al casei. Valoroasa piesă completează informațiile privind casele dispărute ale Brîncovenilor.

Sectorul Biserica Bucur

În săpătura efectuată pe spațiul din imediata apropiere a cursului actual al Dîmboviței, la o distanță de 80 m de podul Mărășești și la o adîncime de —4 m față de carosabil, constructorii au surprins o aglomerare ceramică, cuprinzînd oale, urcioare, farfurii etc. Materialul este mărunț fragmentat, prăvălit într-o groapă din partea de est a bisericii, alături de numeroase oase de animale și păsări.

Încărcătura gropii confirmă datarea edificării și amplificarea locuirii din zona Bucur în veacul al XVIII-lea. Reținem și observația că terasa pe care este biserica Bucur, domina altădată zona de Est, panta spre rîu fiind deosebit de pronunțată.

DRUMUL TABEREI MICRO 7

În prelungirea Șoselei Ghencea, la jumătatea distanței între această arteră și strada Drumul Taberei, pe un teren afectat de conducte, lipsit complet de alte urme arheologice,¹ au fost identificate la — 3 m. adîncime, în depunerile de nisip ale cuaternarului cîteva oase de mamut, printre care fragmente de măsele și vertebre. Mai rezistente, măselele au putut fi obser-

¹ Observațiile au fost efectuate de noi la 10 mai 1970 la semnalarea muncitorilor.

vate în amănunțime, celelalte prezentându-se ca o masă de pulbere albă, poroasă.

Alături de descoperirea de la Pantelimon,² a unui colț de mamut, de cele din cartierul Băneasa — Dămăroaia³ și Herăstrău⁴ sau Ziduri între Vii,⁵ descoperirea din Drumul Taberei contribuie la studiul faunei paleolitice a zonei bucureștene, vânătoarea unor asemenea exemplare constituind mijlocul de procurare a hranei locuitorilor.⁶

MĂNĂSTIREA PLUMBUITA

Străjuitoare de mai bine de patru secole, a părții de nord-est a orașului, mănăstirea Plumbuita a fost de-a lungul timpurilor obiectul unor ample lucrări de restaurare⁷. Poziția sa în bucla râului Colentina i-a asigurat, în perioada feudală, o bună protecție la care au contribuit și zidurile de cetate ce o împrejmuesc.⁸ În perioada modernă, exploatarea lutului necesar fabricării cărămizilor a afectat promontoriul pe care este așezată mănăstirea, punând în mare pericol ctitoria descendenților lui Mircea Ciobanu⁹.

Ulterior, în urma unei restaurări îndrăznețe, monumentul și-a recăpătat amploarea. Măsurile luate cu acest prilej au limitat și exploatarea pământului și au dus la efectuarea unor umpluturi, menite a proteja zidurile de pericolul prăbușirii. Efectuate necontrolat, acestea au depășit cu mult cota inițială a nivelului de călcare.

Cu ocazia unor lucrări efectuate de D.M.I.A. și aici s-au putut face câteva observații.

Umpluturile s-au făcut mai ales pe partea de est a incintei unde ele depășesc înălțimea de un metru față de nivelul original din secolul al XVI-lea, în timp ce pe aripa de vest acest nivel nou este la + 0,97 m. + 1 metru. Pământul adus, divers și conținând resturi menajere în mare parte, a acoperit, pe lângă nivelul de călcare al construcției, și o parte din zidăria ordonată și bine executată a zidurilor originare de incintă, realizate din cărămizi de 0,27 × 0,14 × 0,035 m. De la acest moment pînă la ultima restaurare, terenul din jurul mănăstirii acumulasă 0,57 m. încărcătură, acestei restaurări¹⁰ corespunzându-i un nivel de 0,07 m. de nisip fin, aflat la — 0,40 m. față de nivelul actual¹¹.

² M.I.M.B. Inv. 88251.

³ Observații efectuate de noi — nepublicate.

⁴ Sebastian Morintz și Dinu V. Rosetti, *Din cele mai vechi timpuri și pînă la formarea Bucureștilor*, în Bucureștii de odinioară, MIB, Ed. Științifică, 1959, p. 13.

⁵ Ibidem.

⁶ C. C. Giurescu, *Istoria Bucureștilor*, București, Ed. II, 1979, p. 27—28.

⁷ N. Stoicescu, *Repertoriul bibliografic al monumentelor feudale din București*, București, 1961, p. 252—253.

⁸ I. Sachelarescu, *Din istoria Bucureștilor; Plumbuita*, București, 1940, p. 13.

⁹ Gr. Ionescu, *București. Ghid istoric și artistic*, București, 1938, p. 371.

¹⁰ N. Stoicescu, op. cit., p. 252.

¹¹ Situația a fost observată pe latura de sud.